

ses. Der er bestemte Grænser for, hvad man er i Stand til at løse paa Indkomst- og Formueskatten, og jeg har ved enhver Lejlighed indstændig tilraadet at være forsigtig for ikke at gaa for vidt med disse Skatter. Jeg er ganske overbevist om, at man til at begynde med vilde handle meget uklogt ved at gaa videre, end Regeringsforslaget er gaaet. Lidt efter lidt kan der være en Mulighed for at gaa højere — jeg antager det — men det er sikkert, at der vil være at søge mange andre Indtægtskilder ved Siden af i det Tilfælde, at vi blive nødte til at skaffe forøgede Indtægter for Statskassen.

Naar det ærede Medlem til sidst benyttede Lejligheden til at holde en Lovprisning over den socialistiske Stat, saa skal jeg ikke lade mig friste til at sige ham imod. Thi hvor meget han end taler om den socialistiske Stat, saa er dog Forholdet det, at hverken han eller jeg have set den, og at vi aldrig faa den at se. Intet Menneske ved, hvorledes den socialistiske Stat ser ud. Det ærede Medlem ved lige saa lidt derom som om, hvorledes Paradis ser ud. Men medens det ærede Medlem ved at føre et smukt Levned vil kunne gøre sig grundet Haab om en Gang at faa Paradis at se, saa er det sikkert, at han aldrig vil faa den socialistiske Stat at se. Den kommer ikke i hans Levetid.

Dalsgaard: Til den højtærede Finansminister skal jeg kun sige, at det glæder mig særdeles, at han ikke længere vil fastholde Ligheden mellem Aktieselskaber og Kreditforeninger med Hensyn til Beskatningen. Jeg har heller aldrig troet, at den højtærede Minister vilde fastholde denne Sammenligning, naar det kom til Stykket. Det sagde jeg ogsaa i min første Tale i Dag. — Til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) maa jeg maaske igen gøre et Par Bemærkninger. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det Spørgsmaal, vi her forhandle, kan nu ikke klares ved Vittigheder alene, selv om de ere saa gode som dem, det ærede Medlem fornøjer os med. Det ærede Medlem søger nu at reducere sin Indflydelse, hvad denne Sag angaar, han siger, at han kun som almindeligt menigt Medlem har sluttet sig til et Forslag af Ministeren sammen med det øvrige Flertal. Da baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem komme saa meget ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget, skal jeg ikke undlade at sige, at det forekommer mig ikke rigtig, at de Herrer søge at krybe i Skjul

†

bag den højtærede Minister. Den højtærede Minister har udtrykkelig her i Tinget sagt, at han ikke skulde modsætte sig, at man gik til at fritage Aktieselskaber for Skat, hvis Tinget ønskede det, og han har sagt akkurat det samme i Udvalget. Det viste sig da, at Flertallet i Udvalget var tilbøjeligt til at gaa ind paa et saadant Forslag, og det blev stillet op til Konferencen med Ministeren som stillet af Flertallet. Det var tydeligt, at den højtærede Minister, da han kom til Konferencen, havde ondt ved at tro, at det virkelig var Meningen. Han spurgte et Par Gange, om det var Udvalgets Ønske at gaa til et saadant Forslag. Jeg sagde da, at vi for wort Vedkommende ikke vilde gaa med dertil. Jeg vidste godt, at det øvede ikke nogen Indflydelse paa Udvalgets Stilling. Med Undtagelse af et lille Forslag om Moderation for Landbrugere paa Købstadjer har man ikke drøftet vore Forslag i Udvalget, men er gaaet stiltiende forbi dem. Jeg tog altsaa straks mit Forbehold, som jeg hele Tiden har gjort over for dette Spørgsmaal. Det kan altsaa ikke nytte, at de Herrer krybe i Skjul bag den højtærede Minister, tværtimod! Hvis den højtærede Minister ikke havde advaret imod ogsaa at give udenlandske Selskaber fri, var man temmelig sikkert ogsaa gaaet til det. Endelig hævdede det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds paa ny, at min Opgørelse over Udbyttet af Aktieselskabers Beskatning var alt for overdreven. Man har regnet ud, sagde han, at det gennemsnitlige Udbytte for Aktieselskaber kun var 5 pCt., og naar 4 pCt. skulde drages fra, blev der kun 1 pCt. tilbage at tage Skat af. Men der har det ærede Medlem ikke tænkt. Sagen tilstrækkelig igennem. Man skal ikke lægge alle Indtægter for samtlige Aktieselskaber sammen og derfra drage 4 pCt. af deres samlede Aktiekapital, nej, man skal gøre det op for hvert Selskab for sig og tage Skat af hvert enkelt Overskud. For de Selskabers Vedkommende, jeg nævned i Gaar, skal det nok vise sig, at de af mig opgivne Beløb ere rigtige under de af mig nævnte Forudsætninger. Saa, havde vi for Beskatningen af Indtægterne i Aaret 1900 haft en Lov i Overensstemmelse med det Forslag, som vi stemte for i Fjor, vilde Skatten mindst have givet de af mig nævnte Beløb. Det ærede Medlem mente, at det store nordiske Telegrafelskab var et daarligt Eksempel, fordi det havde sin største Indtægt fra Udlandet. Men det ærede Medlem har da ikke hørt, hvad jeg sagde, hvad